

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת נח תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור מאות משפחות נזקקות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

בְּשַׁבַּת בְּרֵאשִׁית כ"ט בְּתַשְׁרִי תשפ"ד רְאוּ בְּמַקְסִיקוֹ מַחְזָה נְדִיר בְּיוֹתֵר: לְקוֹי חֲמָה טַבְּעָתִי בְּצוֹרֵת מִגֵּן דָּוִד

כתוב ב"ג מדות הרחמים (שמות לד, י) "הנה אנכי פרת ברית" וכן אומרים בתפלה ברית שלש עשרה. וכן מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (פ' כי תשא ע' קצח) שהמשכת יג' מדות היא דרך היסוד, והמלה ויעבור, בגימטריא הוא הזרע. עין ב'שער הפנונת' להאריז"ל (ויעבר ח"א ע' רצט) דלכן המלה "ויעבר" מתקשרת עם הזרע שבא מהיסוד, ד"ויעבר" אותיות עיבור, ועבור נעשה דרך הזרע שביסוד. וכן מובא בסדור 'שער השמים' המיחס ל'של"ה' שאומרים בשנת העבור במוסף של ראש חודש ולכפרת פשע, דשנה זו שיש בה יג' חדשים מסגלת לכפרה מ"ג מדות הרחמים. וכן מובא ב'של"ה' בפרשת שמות שעקר תקון היסוד הנעשה בפרשיות השובב"ם הוא בשנה מעברת. וכן מובא מהמהר"ש מבעלז על

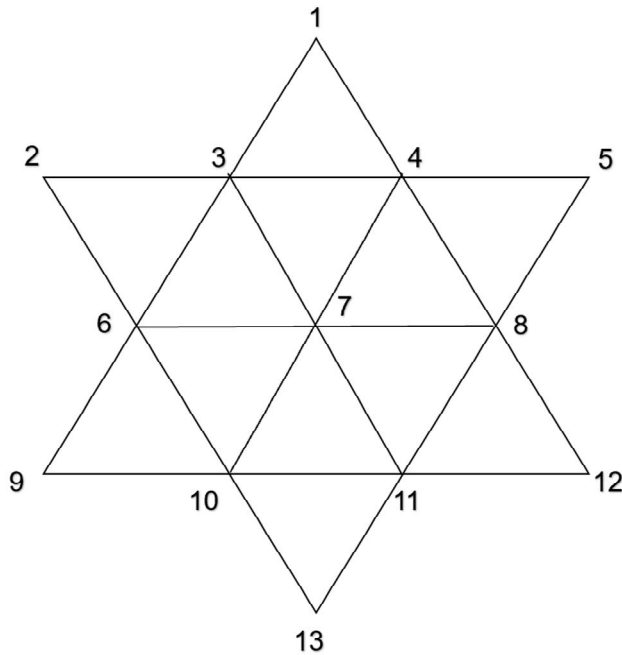
הפסוק "כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים", לולא אותיות אלו, ואם התמהמהנו באלול מלשוב, אז יש לנו לשוב בשנה מעברת שז"ה חדש אדר השנים עשר כמנן ז"ה, פעמים ב' אדרים. וכן מובא בספר 'ערכי הקדש' (ערו צלעות) שיש י"ג צלעות בחוט השדרה שמסתים ביסוד, וכן מצינו במשנה (נדרים לא): גדולה מילה שנכתו עליה שלש עשרה בריתות. וכן מובא במדרש (שוחר טוב תהילים ט) שיש שלשה עשר שנולדו מהולים. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (פ' קדושים ע' קצב) דע כי כמו שיש זקן העליון, יש למטה זקן התחתון סביב היסוד, והבן סודות גדולות אלו, כי כמו שיש י"ג תקוני דיקנא עלאה, כך יש י"ג תקוני דיקנא תתאה ביסוד, וזה סוד גדולה מילה שנכתו עליה יג' בריתות. וכן מצינו בזהר (תרומה קסב): שבפרשת ואהבת יש י"ג מצוות. וכן המלה אהבה בגימטריא י"ג, דזווג נעשה באהבה. ואחד גם בגימטריא י"ג. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א שהשתלשל בגשמיות ששעה 1 מכנה שעה 13 בגימטריא אחד, לרמז שה 13 הוא סוד 1. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א ש"ג מדות הקדוש ברוך הוא בגימטריא "שמע ישראל הוי"ה אלהינו הוי"ה אחד".

מובא בספר 'מטעמים' (ערו מגן דוד) בשם ספר 'ארץ החיים' לכל דבר שבקדשה כגון פרקת ומטפחות ספר תורה ועל ההיכל, רושמים שש קצוות וקוראים אותו מגן דוד, והוא שני משלשים משלבים זה בתוך זה, משום שהתמונה היא מורה על יחוד ה' ומלכותו בשש קצוות. וכן מובא בספר הלקוטים' לרמ"ד וואלי פאשר המלכות היא כנגד הפנים אז יש לה צורת המגן דוד. וכן מובא בשם הרה"ג ר' שמעון כץ שליט"א מפתח תקוה שמכסה עור התחש והאילים המאדמים שהיה על המשכן, היה מרכב לפי חלק מהשיטות מצורת משלש גדול ושני משלשים קטנים, ואם נצרך את שני הקטנים לאחד, נקבל יחד שני משלשים גדולים. עין בספר 'ילקוט יוסף' (או"ח ו) שמביא מקדמונים דברים גדולים על צורת המגן דוד. וכן מובא בספר 'טוב הארץ' מבעל המגלה עמקות בשם האריז"ל שבמצרים ה' פתח רק את הקצה של הם' סתומה של "לסרבה המשרה" לכן לא היתה הגאלה שלמה, ולעתיד לבא הם' סתומה תפתח באלכסון לכל הארץ לשני משלשים ותכנס הו' בשלמות ויהיה היחוד השלם. כי בקיעת האות מ' סתומה היא בקיעה ל 2 אותיות ד' שמסמלות את 2 הדלתות שיש ביסוד הנוקבא, וכשחותכים מ' סתומה לעשותה 2 אותיות ד' החתוף הוא באלכסון. וכן מובא בכתבי הגרמ"מ משקלוב (תמונת האותיות רנח) תמונת דל"ת הוא חצי מ"ם סתומה, ב' קוין, כי המ"ם סתומה יש בה ב' דלת"ן, דהיינו לשבור המ"ם סתומה באלכסון, או מקרן מזרחית דרומית למערבית צפונית, או

מקורו מזרחית צפונית למערבית דרומית, הפל הן ב' דלתיו, ובכל ד' ב' קויו, והפל בכלל מ"ם סתומה, וכל דלת יש לו ציר מאחוריו, נקדה אמצעי בין הב' קויו, להבדיל בין דלת לר"ש, ששניהם תמונה א', והבדל חלוק ביניהם הוא צי"ר, דלת יש לו צי"ר, ור"ש אין לו צי"ר. וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. י. שליט"א שדוד מלך ישראל חי וקיים בגימטריא באלכסון. כי אם היחוד הוא באלכסון לשני משלשים אז זה יחוד השלם שדוד מלך ישראל חי וקיים, כי שרש נשמת דוד הוא מיסוד הנוקבא. וכן כ"ב אותיות שיכות לספירת היסוד. כמוכא ב'ספר יצירה' (פ"ב מ"ב) עשרים ושתים אותיות יסוד, חקקו חצבון, וצר בהם נפש כל היצור, ונפש כל העתיד ליצר. וכן מצינו בזהר (קדושים פג.) ש"ב אותיות נכללות בצדיק יסוד. וכן מוכא בזהר חדש (שה"ש צא:) ש"ב אותיות א' ב' במליון, אל"ף ב"ת וכו' הן ששים אותיות, ורואים קשר בין האותיות למספר שש המסמל את היסוד. וכן תורה נקראת אמת שהיא משלש של הכ"ב אותיות, א' בתחלה, מ' באמצע ות' בסוף. וכן מתן תורה היה בסוד משלש, תורה משלשת, לעם משלש, וכו'. וכן הר סיני נמצא במקום שצורתו במפה משלש. וכן צורת השני משלשים המסמלים את שלמות ספירת היסוד, יש בהם רמז על כ"ב אותיות, כפי שהראו לי שבצורת מגן דוד רשומות כל אותיות א"ב ומנצפ"ך.

שמעתי מהרה"ג ר' דויד חזא שליט"א שאם נסדר את צורת המגן דוד שמסמל את היחוד העליון לפי סדר של חלקת תאים, נראה שהמספר 7 שמסמל את היחוד הוא נקדת האמצע של המגן דוד, ומספר החלקים הפללי עליו הוא עומד הוא 13 חלקים כמגן אחד או אהבה שהיחוד נעשה דרכם.

מצינו בגמרא (סוכה כט.) תנו רבנן בזמן שהחמה לוקה סימן רע לעובדי כוכבים, לבנה לוקה סימן רע לשונאיהם של ישראל, מפני שישראל מונין ללבנה ועובדי כוכבים לחמה. ומובא ברש"י (בראשית א, יד) "והיו לאתת" קשהמאורות לוקין סימן רע הוא לעולם, שנאמר "ומאתות השמים אל תחתו", בעשותכם רצון הקדוש ברוך הוא אין אתם צריכין לדאג מן הפרענות. להלן תמונות ששלחו לי מתוך החדשות במקסיקו שם ראו בשבת בראשית בה קראנו את בריאת המאורות ביום כ"ט בתשרי תשפ"ד בפתיחת השנה המעבדת שקשורה עם "ג מדות הרחמים שנרמזים ביסוד ובמגן דוד כדלעיל, מחזה נדיר ביותר; לקוי חמה טבעתי שמאיר בצורת מגן דוד. יש כאן רמז ברור שהיחוד השלם שנרמז בצורת המגן דוד, בפתח, וזה עצמו הסימן הרע ביותר לאמות העולם שסופם הגיע, לכן זה נרמז בלקוי החמה. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהמקום היחיד בתנ"ך בו מופיע סנון אותיות ישר של **מגן דוד** בתוך פסוק אחד, הוא בדברי דוד המלך: (תהילים ג, ד) "ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי". וכל הפסוק עולה לגימטריא **מגן דוד שמחת תורה**.

הכה פרשת בן איש חי כי תצא

ידי מעשה המצות המתייחסים ליד שהיא יין פרקים וי"ש ושבת של בילין הוא איד שלד
ובאופן אחו גיל בס"ד בהקדים מ"ש הרב ארץ החיים בפסוק תורת ה' תמימה דפסוק
 עד הנחמדים מנהב יש ששה הוי"ת וקבלתי כשארם בדרך ופגעו בו אויבים אצב
 פסוקים אלו על אצבעותיו ויתחיל מתגדל ויבואו שם הוי"ת תמיד על האצבע הסמוך לגוף
 הנקרא אצבע בסתם ויבא עליו ששה הוי"ת ואח"כ יראה את האצבע והיא נגו האויב עכ"ל
 ע"ש. וג"ל הסעם כי אצבע זו היא גבורה וכאשר מזכיר עליה ששה פעמים הוי"ת שהיא תמיד
 ממתק אותה. וידוע ע"י מתוק הגבורה נכנע האויב. וג"ל לכן חמנו של דוד הע"ה היה בו ששה
 קצוות כנגד ששה הוי"ת אלו שהיה נוצח על ידם. ובזה פירשתי בס"ד רמז הכתוב לדוד בדרך
 ה' צווי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה אצבעותי דייקא. ונראה לכן זכתה אצבע זו
 שכל ההנאות הם בה. והנה אם תשים שתי ידים גבם למעלה ופניהם למטה כפי המנהג שניקט
 האדם בשעת ברכה שמברך בהם ותמנה את ד' כורתי ברית באצבעות תהיה אצבע הסמוכה
 לגודל כנגד דוד הע"ה נמצא מקומו הוא באצבע ששורה עליה שם הוי"ת ולכן אמר ויהי ויהי
 לכל דרכיו משביל זה עמו כי אצבע שבו רמז שם הוי"ת עמו. דו"ש כי תצא למלחמה על
 אויבך ונתנו ה' אלעזר בידיך ר"ל בסגולה שתעשה בידיך בכונה הנז' ששוב תראה את ה'
 לאויב ובוה תנצח ושבת שבי. ובוה יובן וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך וירא
 ממך נקרא דייקא שורין ששה הוי"ת בסף על האצבע ויראו ממך כאשר תראה להם האצבע
 או יורו רמז על שם הוי"ת.

**הַאֲוֹתִיּוֹת הַקְּפוּ"ת שְׁנִי"ת נְרַמְזוֹת בְּשְׁנֵי
 נוֹטְרִיקוֹנִים יְחִידִים בְּתַנ"ךְ בַּפְּסוּק שְׁעוֹסֶק
 בְּצַפְיָה לִישׁוּעָה, וּבַפְּסוּק שְׁמַמְנוּ לְמַדּוֹ
 חַז"ל אֶת הַלְכוֹת תְּקִיעַת שׁוֹפָר, וְהַבְּאוּר
 בְּסוּד הַקְּפָה שְׁמַרְמֵז עַל הַהַקְּפוּת.**

בְּסִדּוֹר הַרְש"ש מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה עַד שְׁמִינֵי עֶצְרַת מְכוּנִים כְּמוֹ תְּפִלַּת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה אַחַת אַרְכָּה שְׁמֵתְחִילָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
 וּמְסִתֵּמַת בְּשְׁמִינֵי עֶצְרַת, וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'לְקוּטֵי לױ יִצְחָק', שֶׁשְׁכוֹת הוּא הַהֲמַתְקָה שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לְכֵן הַפְּסוּק שְׁנֵאמַר עַל

הדין של ראש השנה, "בַּפְּסָחָה לַיּוֹם חֲגֵנוּ", אותיות בַּפְּסָחָה, שָׁשׁם ראש השנה נמתק. ומהמָאָה קולות של השופר נעשה סִכְ"ךְ הסִכָּה כַּמְנִין מָאָה. [ס' תקיעות, כ' שְׁבָרִים, וְך' תרועות]. וכן מצות סִכָּה היא מלשון "הסִכָּת ושמע", והיא ממתיקה את המצוה של לְשָׁמַע קול שופר. וכן שופר בְּאִתּוֹ ב"ש בפר"ג, בגימטריא סופה. וכן מצינו בגמרא (נדה כו.) חֲמִשָּׁה שִׁיעוּרֵין טַפַּח וְאֵלוֹ הֵן שׁוֹפֵר, שְׁדָרָה [שֶׁל לֹוּלָב], דָּפוֹן סִכָּה, וכו'.

מְצִינוּ בַּמִּדְרָשׁ (ילקוט בהר תשפב) אָמַר רַבִּי לְוִי בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ שְׁבַקְיָן בְּקֶשׁ הַקַּב"ה לַתּוֹן לְיִשְׂרָאֵל מוֹעֵד; בְּנִיסוֹן נָתַן לָהֶם פָּסַח. בְּאִיר נָתַן לָהֶם פָּסַח קָטָן. בְּסִיוָן נָתַן עֲצָרָת. בְּתַמוּז הִיָּה בְּדַעְתּוֹ לַתּוֹן לָהֶם מוֹעֵד גְּדוֹל וְעָשׂוּ הַעֲגָל וּבִטַל תַּמוּז וְאָב וְאֶלּוּל, וּבָא תִשְׁרִי וּפָרַע לָהֶם רֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים וְהַחֲגֵג, אָמַר לִיָּה הַקַּב"ה [לְחֹדֶשׁ תִּשְׁרִי] לְאַחֲרִים הוּא פּוֹרַע וְשָׁלוֹ אֵינּוּ נוֹטֵל תּוֹן לוֹ יוֹמוֹ. "בַּיּוֹם הַשְּׂמִינִי עֲצָרָת תִּהְיֶה לָכֶם", זֶה שֶׁאָמַר הַכְּתוּב "תּוֹן חֶלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמוֹנָה". וְרוֹאִים שֶׁעֲקָר הַמוֹעֵד שֶׁל חֹדֶשׁ תִּשְׁרִי הוּא שְׂמִינִי עֲצָרָת, וְכָל שָׂאֵר הַמוֹעֲדִים שִׁיכִים בַּמְקוֹרִם לְחֹדְשִׁים אַחֲרִים. וְכַפִּי שְׂרוּאִים בְּכּוֹנוֹת הַרְש"ש שֶׁהֵיחֹדֶשׁ שֶׁל חֹדֶשׁ תִּשְׁרִי הוּא רַק בְּשְׂמִינִי עֲצָרָת, שֶׁהוּא עֲקָר הַמוֹעֵד שֶׁל חֹדֶשׁ תִּשְׁרִי וְכָל הַשָּׂאֵר הֵם בְּחִינַת הַכְּנָה.

שְׂמֵעֵתִי בְּשֵׁם הַגֹּ'ר יִשְׂרָאֵל זִיכְרָמֵן שְׁלִיט"א שֶׁהִתְהַלֵּךְ שֶׁל חֲגִי תִשְׁרִי הוּא תִהְלִיךְ שֶׁל פְּתִיחַת אַרוֹן הַקֹּדֶשׁ; בְּתַחֲלָה בִּימֵי הַסְּלִיחוֹת שֶׁל חֹדֶשׁ אֶלּוּל פּוֹתְחִים רַק קָצַת אֶת אַרוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּתַפְלַת 'שְׁמַע קוֹלֵנוּ', אַחַר כֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה פּוֹתְחִים יוֹתֵר בְּתַפְלַת 'אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ. בְּהַמְשָׁךְ בְּעֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה פּוֹתְחִים יוֹתֵר כִּי יֵשׁ גַּם סְלִיחוֹת וְגַם 'אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ. אַחַר כֵּן בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים פּוֹתְחִים עוֹד יוֹתֵר בְּתַפְלַת נְעִילָה שְׁכָל הַתַּפְלָה אַרוֹן הַקֹּדֶשׁ פְּתוּחַ. בִּימֵי חֲגֵי הַסְּכּוֹת כְּבָר מוֹצִיאִים סִפּוֹר תּוֹרָה וּמְקִיפִים אוֹתוֹ, וְאַחַר כֵּן בְּהוֹשַׁעְנָא רְבָה מְקִיפִים ז' הַקְּפוֹת, וְקוֹרְאִים אֶת כָּל מִשְׁנֵה תּוֹרָה. וּלְבִסּוֹף בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה כְּבָר מוֹצִיאִים אֶת כָּל הַסְּפָרִים וְרוֹקְדִים וּמְסִימִים אֶת הַתּוֹרָה וְכוּ', לְהִרְאוֹת שְׂתַכְלִית הַכָּל לְעֵלוֹת בְּמַעְלוֹת הַתּוֹרָה. דְּבָרִים אֵלוֹ מִתְחַבְּרִים לְדַבְּרֵי הַרְש"ש כִּי פְּתִיחַת אַרוֹן הַקֹּדֶשׁ מְרַמְזֵת עַל הַיּוֹד, וְכָל הַיָּמִים הָאֵלוֹ הֵם הַכְּנָה לְשִׁמְחַת תּוֹרָה בְּבִקְרָא בְּשִׁמְעַת יִשְׂרָאֵל' שֶׁהוּא תַכְלִית כָּל עֲבוֹדַת הַיָּמִים לְהַכִּין אֶת הַיּוֹד הַגְּדוֹל הַזֶּה. וְכֵן שְׂמֵעֵתִי מֵהַרְה"ג ר' יוֹסֵף בְּלוֹ שְׁלִיט"א שֶׁבְּרֹאשֵׁית אוֹתוֹת א' בְּתִשְׁרִי לְרַמֵּז שֶׁהִתְהַלֵּךְ שְׂמֵתַחִיל בְּא' בְּתִשְׁרִי מְסִתִּים בְּשְׂמִינִי עֲצָרָת כְּשֶׁקוֹרְאִים בְּתוֹרָה פְּרִשְׁתַּת בְּרֹאשֵׁית.

שְׂמֵעֵתִי בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' שְׁמַעוֹן דְּהֵן שְׁלִיט"א שֶׁהִשְׁתַּלְּשַׁל בְּגַשְׂמִיּוֹת שְׂאֲנָשִׁים שׁוֹתִים קֶפֶה בְּבִקְרָא, כִּי בִקְרָא הוּא זְמַן שֶׁל חֶסֶד, וְקֶפֶה בְּגִימְטְרִיא שֵׁם א"ל בְּמֵלוֹי אֶלְיָו לְמ"ד, שֶׁהוּא שֵׁם הַחֶסֶד. וְנִרְאֶה לְהוֹסִיף שְׁלֶכֶן בְּקֶפֶה מִמְתִּיקִים אֶת הַדִּינִים

השחורים בחסדים שנרמזים בחלב, שהוא ענינו העקרי של החסד להמתיק את הדינים. וכן ממתיקים מים חמים בחלב קר, וממתיקים את הצבע השחור בצבע הלבן, וכמו שהשתלשל **קפה הפוך** לרמז שהוא מרכב מהפכים שממתיקים זה את זה. וכן השתלשל שם הקפה באידיש, **קוה**, ומרמז על צפיה לישועה במלים 'קוה אל ה', שאומרים בבקר בזמן התעוררות החסד של הגאולה, וכן קפה בגימטריא צפיה לישועה. ולכן הקפה בטבעו מעורר את האדם, כי זה ענין הצפיה לעורר את האדם לתשובה והתחזקות בשמחה. וכן קפה שחור על התעוררות השחר של הבקר והגאולה. וכן מובא בשם האדמו"ר רבי יהושע מבעלזא זצ"ל שהקפה מאחד בתוכו את ד' היסודות; דומם, צומח, חי, מדבר. המים הם מהדומם, הקפה הוא מהצומח, והחלב הוא מהחי, והאדם השותה הוא מדבר. ורואים שהקפה מתחבר לקו שנקללים בו ד' היסודות שכוללות את כל הבריאה.

והעיר הרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א מדוע נאמרה בשופר לשון מערבב את השטן, ולא מכניע או מבטל וכדומה, ובאר שיש כאן בחינה כמו בהשתלשלות של ערבוב כוס קפה, כפי שבארנו שערבוב הקפה מסמל את המתקת הדינים, וידוע בכונות פדיון נפש להאריז"ל שהמתקת הדינים נעשית בערבוב המטבעות. כי הקפה היינו הצפיה לישועה, באה לעורר את האדם, וממילא זה ממתיק את הדינים בסוד הערבוב שמערבבים את אור הגאולה בתוך הגלות על ידי הצפיה, וזה ממתיק את הדינים. וכן השופר מעורר את האדם לתשובה וממשיך חסד עליון שמתערבב בתוך המצב הקשה וממתיק את הדינים. וצפיה לישועה מעוררת את האדם לתשובה מתוך שמחה יותר מכל דבר, כי הוא מבין שבכל רגע העולם במצבו היום עומד להסתים וצריך להיות מוכן. ולכן אחת השאלות המרכזיות ששואלים את האדם בבית דין של מעלה צפית לישועה כי המצפה לישועה חי חיים של תשובה ושמחה במדרגה אחרת לגמרי. זה נרמז בקפה המעורר, וכן בשופר שבא לעורר, ושניהם מערבבים את השטן. והוסיף הרה"ג ר' אברהם הירש שליט"א שלכן קוה אל ה' נאמר יחד עם עשית הקטרת, כי הקטרת מערבבת את השטן והופכת אותו מרע לטוב על ידי ערבוב הסממנים יחד. וכן מצינו בזהר (שמיני 17:) קטרת קושרת הכל ביחד ומשום כך נקראת קטרת. וכן מובא בלק"ת (נשא כב:) קטרת מלשון קשירה, דהתרגום של ותקשר וקטרת. וכן קפה טורקי מרמז על הקטרת.

ולכן קפה נרמז בהקפות שמחת תורה שממתיקים את הדינים של ראש השנה, ולכן מקיפים בעגול שמסמלים את המתקות הדינים בהתאחדות העגול. וכפי שהשתלשל בקפה שמערבבים אותו בעגול והקפה. ולכן קפה בגימטריא שם

א"ל במלוי **אֱלֹהֵי לַמָּד**, כי כל **המקיפים** של סכות ושמחת תורה הם בסוד שם **א"ל**. וכן **הספר** ששמים בקפה להמתיקו מרמז על מצות **סֶכֶה** שממתיקה את ראש השנה. וכן **קפ"ה** נרמז בפסוק שממנו נלמדות כל הלכות **שופר**: (שופטים ה, כח) **"בַּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיבֵב אִם סִסְרָא בַּעַד הָאֲשָׁנָב מְדוּעַ בִּשְׁשׁ רִכְבּוֹ לְבֹא מְדוּעַ אַחֲרָיו פְּעָמֵי מִרְכָּבוֹתָיו"**, וכפי שמצינו בגמרא (ר"ה לג:) **"יוֹם תְּרוּעָה יְהִי לָכֶם"**, ומתרגמין יום **יבבא** יהא לכוון, וכתוב באימיה דסיסרא **"בַּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיבֵב אִם סִסְרָא"**, **מר סבר גנוחי גנח ומר סבר ילולי יליל**. ובתוספות (שם ד"ה שיעור) מביא מה'ערוך' שאנו תוקעים מאה קולות, כנגד מאה פעיות דפעיא אימיה דסיסרא. וכן נשקפה מרמז על **ג"ס קפ"ה**.

וראה זה פלא האותיות **הקפ"ת שניו"ת** נרמזות בשני נוטריקונים יחידים בתנ"ך ברצף אותיות, פסוק אחד שעוסק **בצפיה לישועה**, (תהילים קל, ה) **"קוֹיֵתִי יְהוָה קוֹנֵתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי"**. ופסוק שני שהבאנו שממנו למדו חז"ל את הלכות תקיעת שופר בראש השנה: (שופטים ה, כח) **"בַּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיבֵב אִם סִסְרָא"**. כי **הקפות שניות** מסימות את עבודת שמיני עצרת שמסימת את המתקת ראש השנה בסוד **הקפה** ושם **א"ל** שממתיק את הדינים דרך הערבוב **בעגול והקפה**. וכן **הקפות** מרמזות על **הקפה**, ו**שניות** מרמזות על האדם הישן שצריך **קפה** לעוררו. וכן **הקפות שניות** באות **לעורר הישנים** לשמחה בעבודת ה' לקראת ימי החרף. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהקפה בגימטריא קץ, כפי שבארנו שבהקפות מתעורר ענין הקץ והצפיה לישועה.

בתפלה שתקן החיד"א לומר קודם ההקפות בשמחת תורה נאמר: **אנחנו באים לקיים מצות מנהג ישראל קדושים להקיף שבע הקפות לתבה שבה הס"ת, ולהרבוב בשמחת התורה לתקן את שרשה במקום עליון. ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שבכח הקפות אלו תפיל חומת ברזל המפסקת בינינו וביניך, ונהיה מקפים מתורה ומצות מבית ומבחוץ, ונדבק בך ובתורתך תמיד, אנחנו וזרענו וזרע זרענו. ושמעתי מהרה"ג ר' דוד דהאן שליט"א שגם בפניסה לארץ ישראל ה' אמר ליהושע להקיף את יריחו שבע הקפות ולתקוע בשופרות וכו' נפלה החומה. ורואים שהקפות יחד עם שופר מפילות את החומה של הסטרא אחרא. וכמו שכתוב (יהושע ו, טו) **"וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁכַּמוּ כַּעֲלֹת הַשַּׁחַר וַיִּסְבּוּ אֶת הָעִיר כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים רַק בַּיּוֹם הַהוּא סָבְבוּ אֶת הָעִיר שֶׁבַע פְּעָמִים: וַיְהִי בַּפְּעַם הַשְּׁבִיעִית תִּקְעוּ הַכֹּהֲנִים בַּשּׁוֹפְרוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם הֲרִיעוּ כִּי נָתַן ה' לָכֶם אֶת הָעִיר"**.**

וְכֵן הַשְׁתַּלְשֵׁל שְׁשׁוּתִים קָפָה יַחַד עִם קְרִיאַת עֵתוֹן חֲדָשׁוֹת, וְכֵן הַשׁוֹפָר מְחַדֵּשׁ אֶת הַחַיִּים לַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה, וּמְבִיא אֶת הַחֲדָשׁוֹת הָאֲמִתִּיּוֹת. וְכֵן הַצִּפְיָה לִישׁוּעָה מְצַפִּים שְׁנֹשְׁמַע כָּבֵד בְּחֲדָשׁוֹת אֶת קוֹל הַמְּבַשֵּׁר וּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ, כְּפִי שְׁמוּבָא בְּעֵלוֹן 'כִּי לֵה' הַמְּלוּכָה' שְׁחֲדָשׁוֹת בְּגִימְטְרִיא הַכְּתוּב שְׁנֹאֲמַר עַל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ "עֲנִי וְרַכֵּב עַל חֲמוֹר", הֵינּוּ שְׁאוֹר הַגְּאֻלָּה יִתְגַּלֶּה גַם דְּרָף הַחֲדָשׁוֹת בְּעוֹלָם. וְכֵן שׁוֹפָר מְסַמֵּל אֶת הַגְּאֻלָּה וְהַצִּפְיָה לִישׁוּעָה כְּמוּבָא בְּרִש"י (סְנַהֲדְרִין צ.ז.) בְּשֵׁשִׁית קוֹלוֹת יֵצְאוּ קוֹלוֹת שְׁבֹן דָּוִד בָּא, קוֹלוֹת מִתְקִיעַת שׁוֹפָר שְׁנֹאֲמַר "יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל". וְכֵן הַלְכוֹת שׁוֹפָר בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּד' מִתְחִילוֹת בְּסִימָן תַּקְפ"ה. רְמַז עַל הַקַּפ"ה. וְשׁוֹפָר הוּא גַם בְּגִימְטְרִיא תַּקְפ"ה. וְכְפִי שְׁמוּבָא מִהֲרִיעֵב"ץ שְׁסִימְנֵי הַטּוֹר וְהַשִּׁלְחוֹן עֲרוּד' נִקְבְּעוּ בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְלָכֵן הַלְכוֹת תְּקִיעוֹת הֵן בְּסִימָן תַּקְפ"ו, שְׁעוֹלָה כְּמִנְיָן שׁוֹפָר, וְכִמְנֵן תְּקִיעָה. וְהוֹסִיף הַרַ"ג ר' ל. שְׁטְרִית שְׁלִיט"א שְׁרַגְיִלִּים לְשִׁתּוֹת קָפָה פּוֹשֵׁר אוֹתִיּוֹת שׁוֹפָר. וְכֵן הַשְׁתַּלְשֵׁל בְּשִׁנְיָהֶם עֲנִין הַהֶבֶל; קָפָה מִהֶבֶל, וְהֶבֶל הַיּוֹצֵא מִהַשׁוֹפָר. וְהוֹסִיף הַרַ"ג ר' אֲבָרְהָם הִירֵשׁ שְׁלִיט"א שֵׁשׁ רְמַז עַל תְּקִיעַת שׁוֹפָר שֶׁל אֵיל שְׁבָא לְעוֹרֵר בְּפִסּוּק שְׁמַדְבָּר עַל קוּוִי וְצִפְיָה לִישׁוּעָה: (ש"ש ב, ז) "הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוּ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעֲוֹרוּ אֶת הָאֲהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּנִי".

רְמָזִים עַל מְלַחְמַת שְׁמַחַת תּוֹרָה בְּעֵזָה

שְׁמַעְתִּי שֵׁשׁ רְמָז עַל לִידַת מְשִׁיחַ שֶׁתִּתְחַלֵּל בְּיוֹם שְׁמַחַת תּוֹרָה בְּכַתוּב (דְּבָרִים ל, יח) "צוֹר יִלְדֶה תֵשִׁי וְתִשְׁכַּח אֶל מַחְלָדָה", הַפִּסּוּק מְדַבֵּר עַל הַקַּב"ה שְׁמוֹלִיד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְהַמִּילָה תֵשִׁי ר'ת יוֹם שְׁמַחַת תּוֹרָה, אֶת מִשְׁגַּ הַלְדָה מְצִינּוּ בְּגֻאֲלַת מְצָרִים וּבְגֻאֲלָה הַעֲתִידָה. וְכְפִי שְׁרׁוּאִים בְּסִדּוֹר הַרִש"ש שְׁבִיּוֹם שְׁמַחַת תּוֹרָה יֵשׁ כָּל שָׁנָה יַחַד גְּדוֹל שֶׁל חֲדָשׁ תִּשְׁרִי שֶׁהוּא מִהִיחֻדִּים הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר שֵׁשׁ בְּמַעְגַל הַשָּׁנָה, וּמְכֻוֹנִים שֶׁהַשְּׂכִינָה עוֹצְרַת בְּשִׁמְנֵי עֲצָרַת אֶת הַזֶּרַע לְהוֹלְדָה מִמֶּשׁ בְּבַחֲינָה הַזֹּאת שֶׁל לְדַת מְשִׁיחַ. וְכֵן הַמְּלִים "אֵל מַחְלָדָה" מְרַמְזוֹת עַל לְדַת מְשִׁיחַ, כְּמוּבָא בְּרִש"י: (אִיּוֹב לט, א) "חֲלָל אֵילוֹת תִּשְׁמַר" לְשׁוֹן חֵיל יוֹלְדָה, הַאֵילָה רַחֲמָה צַר וְאִין הוֹלֵד יְכוֹל לְצַאת וּבְשַׁעַת לִידַתָּה אֲנִי מְזַמֵּן לָהּ דְּרַקוֹן וּמְכִישָׁה בְּרַחֲמָה וְנִפְתַּח. וְכֵן "חֵיל" הוּא לְשׁוֹן פֶּחַד שֶׁהַתַּפְּשֵׁט בְּרַחְבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְכֵן "צוֹר יִלְדֶה" עִם הַמְּלִים וְהַכּוֹלָל בְּגִימְטְרִיא הַמְּשִׁיחַ. וְכֵן הַאוֹתִיּוֹת "צוֹר יִלְדֶה תֵשִׁי" מוֹפִיעִים בְּנוֹטְרִיקוֹן יַחִיד בְּתַנ"ךְ בָּאוֹת שְׁנֵי בְּכַתוּב עַל פְּדִיוֹן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שְׁקִשׁוֹר עִם שְׁנַת תַּשְׁפ"ד כְּפִי שְׁבָאֲרָנוּ: (תְּהִילִים כה, כא) "תָּם וְלִישֵׁר יִצְרוּנִי כִי קוֹיִתִּיךְ: פְּדָה אֱלֹהִים

את ישראל מפל צרותיו". והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהמספר "תשי" קשור עם יום שמחת תורה שמקריבים את הפר ה71 של חג הסוכות, ו"תשי" בגימטריא 10 פעמים 71. וכן שנת תשפ"ד נרמזת בסנון אותיות בתוך הפסוק של הקרבת הפר בשמיני עצרת: (במדבר כט, לו) "והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם" והאותיות שבין האותיות תשפ"ד עולות לגימטריא "תשי". וכן ליל הושענא רבה בגימטריא תש"ט והשלב אחריו הוא יום שמחת תורה ר"ת תש"י. וכן המלה "צור ילדך תשי" היא המלה ה79039 מתחלת התורה, והיא המלה ה939 מסוף התורה רמז על המספר 39 הגימטריא של לדה.

וכן אם נחשב שבעים שנה של חבלי משיח ועוד שנתים לדה משנת תש"י של חז"ל שהיא שנת תשי"א שאנו מונים, יוצא שהסתימו ע"ב שנים בסוף שנת תשפ"ג שהיא מתארכת עד יום שמחת תורה תשפ"ד שעדין מאיר האור של מוצאי שביעית, כמובא ברש"י (ויקרא כה, כב) "עד השנה התשיעית" עד חג הסוכות של תשיעית שהיא עת בוא תבואתה של שמינית לתוך הבית. וכן צירי לידת המשיח בגימטריא "שמע ישראל הוי"ה אלהינו הוי"ה אהד". וכן שמעתי שאם נחשב את קץ דגיאל 1290 שנים מסוף האלף השביעי נגיע לשנת ה' אלפים תש"י. וכן "צור ילדך" נרמז בס"ת בכתוב על פדיון: (ש"ב ז, כג) "ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו".

מובא מהרה"ג ר' יהונתן גליס שליט"א שהפסוק (דברים לב, טו) "וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו" הוא הפסוק ה5766 מתחלת התורה לפי טעם עליון, ובשנת 5766 לבריאת העולם השלימו את תכנית ההתנתקות מישובי גוש קטיף ופנוי למעלה משמונה אלף תושבים. שמו של ראש הממשלה שרון שהיה אדם שמו, שעשה את הפנוי, ושמו של ראש מועצת חוף עזה אהרן צור שהיה ראש המועצה של גוש קטיף שפנו אותם נרמזים בפסוק: "וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו", יש כאן רמז ששרון נלחם בצור. ושוב אנחנו רואים איך עזה קשורה עם צור, כמו שבארנו את לידת משיח שמתחילה מעזה בסוד "צור ילדך תשי". ויתכן מאד שהפנוי הזה בא בשביל להציל את חייהם מהפוגרום של שמחת תורה תשפ"ד.

והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א כיון שאור הגאולה הוא אור שם **אֱהִיָּה** שבא מהעולם ה**שמיני**, לכן יש **2493** סנוניי אותיות **שמיני** בכל התנ"ך, והסנוני **תש"י** מההתחלה הוא **1784** מהסוף כמנין **קץ תשפ"ד**. הסנוני מופיע בפסוק שמדבר על נחלת בני שמעון שהיא בעוטף עזה ממש, במקום בו התרחשה המלחמה ביום שמחת תורה: (יהושע יט, ז) "עין רמון ועטר ועשו ערים ארבע וחצריהן: וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם". רואים בפסוק אותיות **רמון עש"ן** שהשתמשו בו הרבה במלחמה. וכן מזכר **"באר"** שמרמז על הישוב **בארי** שם היה הטבח הגדול, ומזכר הישוב **חצרים** שנמצא שם בגבול עזה, ופרסם שלמחבלים היתה תכנית לכבש את הבסיס הצבאי הגדול שיש **בחצרים** ובחסדי ה' הופרה מזימתם: "עין רמון ועטר ועשו ערים ארבע וחצריהן: וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם". הפסוק הזה: "עין רמון ועטר ועשו ערים ארבע וחצריהן" הוא הפסוק ה **477** כמנין **בעת"ה** מתחלת ספר יהושע, הינו מתחלת הנביאים. וכן אותיות הסנוני בגימטריא **בעתה** ללא האותיות **רצ"ח** שבאמצע. "וחצריהן וכל החצרים אשר". שני הפסוקים שבהם מופיע הסנוני, עולים יחד בגימטריא **8097** רמז על המלה **זמן** שעולה **97** יחד עם המספר **8**, הינו **זמן השמיני** הגיע כאן להביא את אור הגאולה. וכן **ליל הושענא רבה**, יום שמחת תורה, קץ **5783** עולים בדיוק למספר הזה **8097**.

שמעתי מהרה"ג ר' צ. פ. שליט"א שהשתלשל שם המלחמה שהחלה בבקר שמחת תורה תשפ"ד בשם **חרבות ברזל** בגימטריא **"בראשית ברא אלהים"** ובגימטריא **התגלות משיח**. וכפי שרואים שמלחמה זו החלה כשעם ישראל קראו בתורה את תחלת פרשת **בראשית**. וכן המלים **חמשת אלפים שבע מאות שמונים וארבע לבריאה** הן הגימטריא של כל הפסוק **"בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ"**. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א ש**שנת תשפ"ד** בגימטריא **1534** שהוא מספר הפסוקים **בחמש בראשית**, רמז שנוזפה בשנת **תשפ"ד** ל**בראשית** חדש של אתחלתא דגאולה. וכן **זמן בעתה תשפ"ד** בגימטריא **קץ משיח**. ובגימטריא **ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד**.

מְצִינּוּ בְּזֶהֱרַח הַחֲדָשׁ (וישב לו:): כְּשֶׁגָּרַם הַחֲטָא שֶׁל שְׁנֵאת חֲנָם, הַתְּעוּרְרָה שְׁנֵאת חֲנָם כְּמוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
 "וַיִּשְׁנְאוּ אוֹתוֹ", אֵת אוֹתוֹ הַצְּדִיק, וְאֵז נָתַן אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיַד מִי שֶׁשׁוֹנֵא אוֹתָם שְׁנֵאת חֲנָם. זֶהוּ
 שְׁכַתּוּב בְּאֲדוּם, "יַעַן הָיִיתָ לָךְ אֵיבַת עוֹלָם וַתִּגַּר אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל יַד חֲרָב". וְאֵז נִפְרַע מֵהֶם עַל יַד מִנְּנֵן
 אוֹתָן הַשָּׁנִים שֶׁחֲסָרוּ מִסוּד שֶׁל "שֶׁבַע עַל חֲטָאתֵיכֶם". בֵּא וּרְאֵה, כְּשֶׁתִּמְנַה עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה שֶׁבַע פְּעָמִים
 לְכָל אֶחָד מֵאוֹתָם הָעֲשָׂרָה שֶׁמָּכְרוּ אוֹתוֹ, יֵצֵא לָךְ אֶלֶף וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים. וְאֵז תִּתְעוּרַר גְּאֻלָּה לְיִשְׂרָאֵל
 כְּבִקֵּר שְׁמִתְחִיל לְהַאִיר מְעַט מְעַט, עַד שֶׁבַע עֲשָׂרָה שָׁנִים שֶׁהִסְתַּלַּק אוֹתוֹ הַצְּדִיק, הַדְּרָגָה שֶׁל טו"ב. זֶהוּ
 שְׁכַתּוּב "יוֹסֵף בֶּן שֶׁבַע עֲשָׂרָה שָׁנָה הָיָה רַעָה אֵת אָחִיו". שְׁהָרִי אֵז יֵרְאֵה לְעִמָּד בְּפָרֶץ לִפְנֵי מִדַּת הַדִּין, שְׁהָרִי
 נִשְׁלָמוּ חֲטָאֵי הָעוֹלָם, וְאֵז "וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה וּבֵית עֲשׂוֹ לְקֶשׁ וְדִלְקוּ בָהֶם וְאֶכְלוּם".
 רוֹאִים מִהַזֶּהֱרַח שֶׁהַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹנָה הִיא עֲנֵשׁ עַל מִכִּירַת יוֹסֵף, לְכֵן הִיא צְרִיכָה לְהִיּוֹת 1540 שָׁנָה, כְּנֶגֶד 10 אַחִים שֶׁמָּכְרוּ
 אֵת יוֹסֵף, כְּפּוֹל 154. כִּי "שֶׁבַע עַל חֲטָאתֵיכֶם" מַחֲבִיב עֲנֵשׁ שֶׁל 7 כְּפּוֹל 22 שָׁנָה = 154. וְאֵכֵן יוֹם שְׁמִחַת תּוֹרָה הוּא
 הַיּוֹם הַ22 בַּחֲדָשׁ הַ7 שֶׁטְמוֹן בּוֹ הִקְעָן שֶׁל הַזֶּהֱרַח, וְכֵן הַמְּלִים נִמְצְאוּ שְׁמִחַת תּוֹרָה בְּגִימְטְרִיא 1540. וְכִפִּי שֶׁשְׁמַעְתִּי
 מִהַרְהַ"ג ר' אָדָם מ. שְׁלִיט"א שֶׁ22 לְחֻלְק לְ7 עוֹלָה 3.14 כְּמִנְּנֵן שֵׁם שְׁד"י שִׁיאֵמַר דִּי לְצְרוּתֵינוּ. וְכֵן שְׁמַעְתִּי שֶׁל' תְּשָׁרִי
 תִּשְׁפ"ד בְּגִימְטְרִיא מְלַחֶמֶת הָעוֹלָם הַשְּׁלִישִׁית. וְכֵן שֵׁם הַמְּלַחֶמָה חֲרִבּוֹת בְּרִזָּל בְּגִימְטְרִיא דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחָךָ.
 וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִהַרְהַ"ג ר' דָּוִד וַיְצַמֵּן שְׁלִיט"א שֶׁבְּכָל הַתּוֹרָה יֵשׁ 646 פְּעָמִים סְנוּן אוֹתִיּוֹת חֲמ"ס. וְהַמְּסַפֵּר הַזֶּה הוּא הַגִּימְטְרִיא
 שֶׁל פְּרִשְׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה שֶׁקְרָאנוּ בְּיוֹם שְׁמִחַת תּוֹרָה. וְזֹאת גַּם הַגִּימְטְרִיא שֶׁל נְעַר פְּרָא אָדָם, וַיִּשְׁמַעְאֵל נִקְרָא נְעַר
 וְנִקְרָא פְּרָא אָדָם בַּתּוֹרָה. וְזֹאת גַּם הַגִּימְטְרִיא שֶׁל גֵּן מְסִיבַת טְבַע שֶׁשֵׁם הָיָה הַטְּבַח הַגְּדוֹל בְּיוֹם שְׁמִחַת תּוֹרָה.
מְצִינּוּ בַּמְּדָרְשׁ (יִלְקוּט הַאֲזִינוּ תַתְקַמ"ה) "אֲסַפָּה עֲלֵימוּ רַעוֹת חֲצִי אֶכְלָה בָּם". הַרְיֵנִי מְכַנִּיס וּמְבִיא עֲלֵיהֶן כָּל
 הַפּוֹרְעָנוּת כְּלָן כְּאַחַת. דְּבַר אַחַר שֶׁיְהִי כָּל הַפּוֹרְעָנוּת כְּלוּת וְהֵם אֵינָם כְּלִים, וְכֵן הוּא אוֹמֵר "חֲצִי אֶכְלָה
 בָּם" שֶׁיְהִי חֲצִי כְּלִים וְהֵם אֵינָם כְּלִין. שְׁמַעְתִּי מִהַרְהַ"ג ר' יַחֲיָאֵל סַבַּח שְׁלִיט"א שֶׁהַמְּלִים "רַעוֹת חֲצִי" בְּגִימְטְרִיא
 תִּשְׁפ"ד. וְכֵן מְצִינּוּ שְׁמִלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג תִּהְיֶה עִם חֲצִים מְרַחֵק, כְּמוֹבֵא בַּמְּלַבִּי"ם (זְכַרְיָה יד, ג) "וַיֵּצֵא ה' וְנִלְחַם בְּגוֹיִם
 הָאֵלֶּה" וְכִבֵּר הַתְּבָאָר בִּיחְזֻקָאֵל שְׁה' יִשְׁלַח מִהוּמָה בֵּין שְׁנֵי הַלּוֹחֲמִים וַיִּהְרְגוּ אִישׁ אֶת אָחִיו, שְׁזָה יְהִיָה עַל יַד

השגחת ה', והמלחמה תהיה גם מרחוק על ידי חצים ואבנים וכדומה. והוסיף הרה"ג ר' עמוס לוי שליט"א שאספה בגימטריא סוף. וכן הפסוק שאחריו "מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי וישן בהמת אשלח בם עם חמת זחלי עפר" מרמז על מחבלי החמס שזוחלים בעפר כנחשים וחופרים מנהרות להשמידנו ר"ל. וכן ה'אבן עזרא' שם מבאר את הפסוק על מזג אויר חם ומריר, ובסוף שנת תשפ"ג היתה סופות התחממות נדירה במזג האויר. ונביא את דבריו: "ולחמי רשף וקטב מרירי" פרוש רשף כמו רשפיה רשפי אש. והטעם שיתחמם האויר. וקטב כמו הכרתה, "מרירי" מרירות באויר כמו "כמרירי יום". וכן הפסוק שאחריו מרמז על המלחמה הנוראה בשמחת תורה: "מחוץ תשפל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה". והוסיף הרה"ג ר' מנחם ברהום שליט"א שהר"ת של הפסוקים "אספה עלימו רעות חצי אכלה בם: מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי וישן בהמת אשלח בם עם חמת זחלי עפר" בגימטריא מוצאי שביעית. וכן הר"ת של הפסוק השני בלבד "מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי וישן בהמת אשלח בם עם חמת זחלי עפר" בגימטריא ע' אמות שתלחמנה במלחמת גוג ומגוג.

מצינו במדרש (במדב"ר כ, כ) "הן עם כלביא יקום" אין אמה בעולם פיוצא בהם, הרי הן ישנים מן התורה ומן המצוות ועומדין משנתן באריות, וחוטפין קריאת שמע וממליכין להקב"ה, ונעשין באריות ומפליגין לדרוך ארץ למשא ומתן, אם נתקל אחד מהם בכלם או אם מחבלין באין ליגע באחד מהן ממליך להקב"ה, "לא ישכב עד יאכל טרף" קשהוא אומר ה' אחד נאכלין המחבלין מפניו, ומלחשין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ובורחין, והוא נסמך בקריאת שמע משומרי היום לשומרי הלילה. רואים שהעצה נגד מחבליים היא לקרא קריאת שמע בכונה, וכן "שמע ישראל" מציל מהצרות שהמחבליים של ישמעאל מצרים לישראל. כמובא בשם הגר"א על ישמעאל שהוא מלשון שמיעה. וכמו שכתוב (בראשית יז, כ) "ולישמעאל שמעתיך". והלשון שמיעה שבישמעאל היא על שם הגאלה העתידה, כמובא במדרש (ילקוט בראשית מג) ולמה נקרא שמו ישמעאל שעתיד הקב"ה לשמע באנקת העם ממה שבני ישמעאל עושין להם באחרית הימים. וכן שמעתי מהרה"ג ר' י. כלף שליט"א שההפרש בין מספר ישמעאל למספר ישראל, הוא שיש לישראל 90 יותר, שעולה עם הכולל כמספר שמות הו"ה אדנ"י שמסמלים את היחוד העליון של שמע ישראל.

כתוב (בראשית לה, כא) **"ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביר".** ומתרגם יונתן בן עוזיאל ופרס למשכנה מן להלא למגדלא ועדר אתרא דמתמן עתיד דאתגלי מלפא משיחא בסוף יומיא. היינו שהמקום מגדל עדר הוא מקום התגלות המשיח, ושם תתחיל הגאולה. ומבאר הפרוש יונתן שם, שיונתן בן עוזיאל למד זאת מהפסוק במיכה (ד, ח) **"ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלים".** ומבאר המלבי"ם **"ואתה מגדל עדר"** מסב פניו אל הר ציון הנזכר, אומר אליו, אתה הר ציון, שאתה מגדל של העדר הלז שהוא עדר הצאן הצולעה והנודחה, תחלה תהיה כמגדל של צאן, ואחר כך תהיה עפל שהוא מבצר חזק, ומפרש שזה יהיה בשלש מדרגות, תחלה בת ציון **"עדיך תאתה"**, שהגליות יתחילו להתקבץ. ואחר כך **"ובאה הממשלה הראשנה"**, תבא ממשלה קטנה, שיהיה להם קצת ממשלה והנהגה, כמו שהיו לישראל בימים הראשונים לפני מלך מלך לבני ישראל, שהיה להם שופטים מנהיגים אותם. ואחר כך תבא **"ממלכת לבת ירושלים"**, יהיה להם מלכות קבוע שהוא מלכות בית דוד, שאחר כך ימלך המלך המשיח בממלכה קבועה. רואים שהמקום מגדל עדר הוא השרש של המלכות דקלפה שהתחילה בארץ ישראל, שהיא השלב שקודם מלכות בית דוד. ולכן המקום קשור עם שבט ראובן שממנו יצאו דתן ואבירם ראשי הערב רב שקלפתם התלבשה על המלכות שהתחילה בארץ ישראל. וכן **מגדל עדר** עם האותיות בגימטריא **משיח**. ששם מתחיל התהליך כדברי התרגום יונתן. וכן מובא בספר 'אגרא דכלה'. **"ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר"**. יש לרמז בכאן ענין היחוד השלם, **"ויסע ישראל"**, בחינת זעיר אנפין, ויט אהלה מהלאה, רוצה לומר שהיה מקודם אהלו רק עם בחינת לאה, **"למגדל עדר"** שמתגדל בבחינת פרצופים שלמים כל בחינת עדר, דהיינו רחל לאה בגימטריא **עדר**. והוסיף הרה"ג ר' י. א. שליט"א ש**"עדר"** עולה כמנין גימטריא שמסמלת את נקדת היחוד. וכן האותיות אחרי **עדר** הן **שפ"ה** בגימטריא **שכינה** ועם הפולל בגימטריא שם **שפ"ו** שבו תלויה הגאולה. וכן מובא בספר 'המוציא יין' ש**"עדר"** בגימטריא **בן יוסף בן דוד**. וראה זה פלא שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהפעם היחידה שמופיעות בש"ס המלים **'מגדל עדר'** היא בדף היומי שלמדו ביום **שמחת תורה תשפ"ד** שראינו את תחלת רסוק

מלכות הערב רב והמעבר למלכות המשיח: (קידושין נה.) **תנו התם בהמה שנמצאת מירושלים למגדל עדר וכמדדה לכל רוח זכרים עולות נקבות זבחי שלמים.** וכן בכל התנ"ך יש 5784 סנוני אותיות ענ"ר, ואצל יעקב מצינו "עדר עדר לבדו" וב' פעמים עדר בגימטריא קץ משיח.

709 פְּעָמִים סֵנוֹן אוֹתִיּוֹת שְׁמַח"ה בַּתּוֹרָה כְּמִנּוֹן לֵיל הוֹשַׁעְנָא רַבָּה

בְּכָל הַתּוֹרָה יֵשׁ 709 פְּעָמִים סֵנוֹן אוֹתִיּוֹת שְׁמַח"ה כְּמִנּוֹן לֵיל הוֹשַׁעְנָא רַבָּה שֶׁזֶה הִיָּה הַלֵּילָה הָאֲחֵרוֹן בְּסִכּוֹת שְׁשֻׁמְחוּ בְּשִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. וְכִמְנֹן קִטְרֵת שְׁמִשְׁמַחַת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (משלי כז, ט) "שָׁמֶן וְקִטְרֵת יִשְׁמַח לֵב". הַפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה שְׁמוּפִיעַ בַּתּוֹרָה סֵנוֹן אוֹתִיּוֹת שְׁמַח"ה הִיא בְּכַתוּב עַל חִלְקַת הַמַּיִם הָעֲלִיוֹנִים מֵהַמַּיִם הַתַּחְתּוֹנִים: (בראשית א, ז) "וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרְקִיעַ וַיְהִי כֵן". וּמִצִּינּוּ בַּמִּדְרָשׁ (הובא ברבנו בחיי ויקרא ב, יג) אָמַר רַבִּי אֲבָא בְּבִכּי נִתְפָּרְשׁוּ הַמַּיִם הַתַּחְתּוֹנִים מִן הָעֲלִיוֹנִים אָמְרוּ אוֹי לָנוּ שְׁלֵא זְכִינוּ לְעֹלוֹת לְמַעְלָה לְהִיּוֹת קְרוּבִים לְיוֹצְרָנוּ וְכוּ', אָמַר לָהֶם הַקַּב"ה עֲתִידִין אַתֶּם לִיקָרֵב עַל גַּבֵּי הַמַּזְבֵּחַ בְּמִלַּח וְנִסּוּף הַמַּיִם. רואים שהקב"ה נחם את המים התחתונים שיזכו בנסוף המים על המזבח, להתחבר מחדש למים העליונים, ולחזור להיות מים עליונים שקרובים ליוצרים. ולכן נרמז שם סנון ראשון של אותיות שְׁמַח"ה לרמז על דברי הנחמה של ה' למים התחתונים בזמן בריאתם, שיזכו בימי השמחה לחזור ולהתחבר למים העליונים דרך נסוף המים על המזבח. הסנון האחרון של אותיות שְׁמַח"ה מופיע בפסוק בפרשת וזאת הברכה, שהיא הפרשה של חג הסוכות. ובעל ה'טורים' מקשר את הפסוק לשירת הלויים בבית המקדש, ומתחיל מהמלה: "תִּרְצָה" בגימטריא יום הוֹשַׁעְנָא רַבָּה: (דברים לג, יא) "בְּרַף יְהוָה חִילוּ וּפְעַל יָדָיו תִּרְצָה מִחַץ מִתְנַיִם קָמְיוּ וּמִשְׁנָאִיו מִן יְקוּמוּן". וכן המלים "וּפְעַל יָדָיו" בגימטריא 216 שהיא שְׁנַת תִּשְׁפ"ד מסוף האלף. וכן תבת "תִּרְצָה" היא המלה ה־387 מסוף התורה ובהפוך ספרות: 783, הינו שְׁנַת תִּשְׁפ"ג שהיתה מוצאי שביעית הסתימה ביום הוֹשַׁעְנָא רַבָּה תִּשְׁפ"ד כפי שבארנו. וכן בכל התנ"ך יש 4340 פעמים סנון אותיות מַעֲלִין הינו 10 פעמים גימטריא של מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד שְׁעוּלָה 434, כִּי מַעֲלִין מְסַמֵּל מִיָּן נֹקֵבִין שְׁעוּלִים מִיִּסוּד הַשְּׂכִינָה שְׁשֵׁם שֶׁרֵשׁ נִשְׁמַת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. ולכן כתוב (ישעיה יב, ג) "וּשְׂאֲבָתֶם מִיָּם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲלָי הַיְשׁוּעָה" מַמַּעֲלִין י', הינו י' פעמים

העלכן אני זבח ליהוה הכל פטר רחם זה זכר ים כל בכור בני אפדהוהי לאות עלי דכהו לוטוט
 על כלו ויחזקיהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצא ים
 נהישראלו היה ענין והחשן יראתה ליהוה לאקרב זה אל זה כלה ליהוה יטמשה את ידו על
 הגאהסו סוכור מהבי ים עזי זמרתיהוה ילילי **ישועה** זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממ
 רולי הוה כי גאהג אהסו ורכור מהבי ים יסעמשה את ישראל מי סוף יצאו אל מדבר שור
 וידעתס כי הוהו ציאתכם מארץ מצרים וברור וראיתם את כבוד יהוה הבשעו את לנתיכ
 אנשי סממנו עד בקרו ים תולעי ים יבאש ויקצו עלהם משהו ילקטו אתו בבקר בבקרא ישכפ
 זמרתו בני ישראל כלו אתהמן ארבע ימים עד באם אל ארץ נושבת אתהמן אכלו עד באם אל
 שבע ליהוה אהרן וחורתם כו בידי ומז האחד ומז האחד יהי די ואמונה עד באה שמשו הש
 ים כי בדבר אשר דוד עלי ים יקחיתו ותתמש העלהו זבחי ים לאלהי ים באהרן וכל זקני
 יבחר משה אנשי ים למלך ישראל ויתן אתם ראשי ים עלה עשרי אלפי עשרי מאות שרי חמשי ים
 ניוהגבלת אתה עסובי בלאמר השמר ולכם ולתבהרו נגעבקצוהו כלה נגע בהרמותי ומתלא
 צרי סמבי תעבדי ים אלהי הלק אלהי סאחר ים עלפני יאתעשה לך פסלו כלתמו נהאשר בשמי ים
 דהעם מרחקו משה גשאלה ערפל אשר שמה אלהי ים יאמרי הוה אל משה התאמר אל בני ישראל
 להי סאנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה ים יזדאיש על רעהו להרגו בערמה עם מזב
 שוראו אמהס קשלי ים יתן לאדני וישור יסקלו כי יפתח איש בוראו כי יכרה איש
 זה לשמרו ומתאו נשבראו נשבהא ין ראה שבעת יהוה התייב ין שני ים אסל אשלח ידו במלאכת
 עשו אלתת ידך עם רשע יהי תעד חמס לאתה יאחר ירבי ים לרעתו לאתענה על רבל נסתאחרי
 באמו הנהאני כישלחמלאך לפניך לשמרך בדרך ולהבי אך אלה מקום סאשרה כנתי השמר מפניו
 והמלאי גשו והעם לאיעלו עמו ויבא משהו יספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטי ים
 נן ומראה כבוד יהוה הכא שאכלת בראש ההר לעיני בני ישראל ובא משה בתוך הענין ויעל אל
 זדמקצה המז המן הכפרת עשו אתה כרבי ים עלשני יקותיו והי הכרבי פרושי כנפי סלמעלה
 כמנרה ארבעה גבעי עמשקדי סכפתו הו פרחיהו כפתרת חשני יקני ים ממנהו כפתרת חשני
 ואתששה יריעת לבדו כפלת אתה יריעה הששית אלמו לפני האהל ועשית חמשי סל לאתעלשפת
 ים ים אדני ים כסוף ששה עשר אדני ים שני ים אדני ים תחתה קרשהאחד ושני ים אדני ים תחתה קרשהאחד
 תיו וצפית אתו נחשת ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו ולכלכ
 שמשך ו אדני ים נחשת לכלי המשכן בכל עבדתו וכל יתדתי וכל יתדתה חצר נחשתו את
 זהבת עשה אתם ושמת אתשתי האבני ים על כתפתה אדני ים זכרון לבני ישראל ונשא אהרן אתש
 תהחשן מטבעתו אל טבעתה אפוד דפתו לתכלת להי ותעל חשבה אפודו לאי זחהחשן מעלה אפוד
 וכהנולי ועשה להם כנסו בדלכסו ותבשר ערו הממתני ים ועדירכי ים יהיו והי ועל אהרן וע
 תבשרה פרו אהרן ואתפרשו ותרפ באשמחו וץ למחנה חטאתהו או אתהאי להאחד תקחו סמכו או
 קלמנהו קדשת אתחזה התנו פהו אתשו קהתו ומה אשרהו נפו אשרהו רמאי להמלאי סמאשרל

הרעב: 788 שבוי: 788 מחבל: 788 בראי: 788 ינתן: 789
 תשמח: 788 המום: 788 "אצילכם: 789 "מצור: 788 אצילם: 789

צפון מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א **ק"ץ עז"ה, חמ"ס מופ"ה**, בדלוג 788 כמנן ה'תשפ"ג שהיא שנת תשפ"ד לפי
 חז"ל, ובצפון הבא נראה את המלים **עז"ה תחר"ב ק"ץ תשפ"ג**

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמָּה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלֹכֵן "אֵינְנו", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻמָּתָם שֶׁלֹּא לְמַדּוּ קְבָלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּף.

רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחנתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחנתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מְצִינֵנו בְּמִדְרָשׁ (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמַעוֹן בֶּר מְנַסֵּיא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאֵין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׁיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מְלָכוֹת שְׁמִים, "וְאֵת דָּוִד מְלָכָם" זו מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדְוֹ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. רואים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בְּן יִשִׁי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVik>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהש"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת